

Środa, 25 października 2017 r.

P8_TA(2017)0413

Aspekty praw podstawowych w integracji Romów w UE: walka z antycygańskością**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2017 r. w sprawie aspektów praw podstawowych w integracji Romów w UE: walka z antycygańskością (2017/2038(INI))**

(2018/C 346/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając preambułę do TUE, w szczególności jej tiret drugie oraz czwarte do siódmego;
- uwzględniając między innymi art. 2, art. 3 ust. 3 akapit drugi oraz art. 6 TUE,
- uwzględniając między innymi art. 10 i art. 19 ust. 1 TFUE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 7 grudnia 2000 r. („Kartę”), ogłoszoną w dniu 12 grudnia 2007 r. w Strasburgu, która weszła w życie wraz z Traktatem z Lizbony w grudniu 2009 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 1948 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka, przyjętą w Nowym Jorku w dniu 20 listopada 1989 r., w szczególności jej art. 3,
- uwzględniając rezolucję ONZ A/70/L.1 przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne dnia 25 września 2015 r. pt. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”,
- uwzględniając rezolucję ONZ A/RES/60/7 przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne dnia 1 listopada 2005 r. w sprawie pamięci o Holokauście;
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając Konwencję ramową Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych,
- uwzględniając przyjętą w dniu 1 lutego 2012 r. deklarację Komitetu Ministrów Rady Europy na temat nasilającej się w Europie antycygańskości i rasistowskiej przemocy wobec Romów,
- uwzględniając zalecenie nr 13 Europejskiej Komisji przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji (ECRI) dotyczące ogólnej polityki zwalczania antycygańskości i dyskryminacji Romów,
- uwzględniając Kartę Europejskich Partii Politycznych na rzecz społeczeństwa wolnego od rasizmu przyjętą przez Kongres Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy podczas 32. sesji w marcu 2017 r.;

Środa, 25 października 2017 r.

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy nr 1985 (2014) w sprawie sytuacji i praw mniejszości narodowych w Europie oraz rezolucję nr 2153 (2017) w sprawie promowania włączenia Romów i wędrowców,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego Rady Europy Thorbjorna Jaglanda z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie 10 celów na następne 10 lat,
- uwzględniając Konwencję MOP dotyczącą dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r. (nr 111),
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/913/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnokarnych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich, konkluzje Rady z dnia 8 grudnia 2016 r. w sprawie przyspieszenia procesu integracji Romów oraz z dnia 13 października 2016 r. w sprawie sprawozdania specjalnego nr 14/2016 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem,
- uwzględniając komunikaty Komisji w sprawie integracji Romów (COM(2010)0133, COM(2012)0226, COM(2013)0454, COM(2015)0299, COM(2016)0424), w tym komunikat w sprawie unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.(COM(2011)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Gwarancja dla młodzieży i inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych trzy lata później” (COM(2016)0646),
- uwzględniając zalecenie Komisji 2013/112/UE z dnia 20 lutego 2013 r. zatytułowane „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji”,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Romów ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 55.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 4 E z 7.1.2011, s. 7; Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 73; Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 112; Dz.U. C 468 z 15.12.2016, s. 36; Dz.U. C 468 z 15.12.2016, s. 157.

Środa, 25 października 2017 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 kwietnia 2015 r. z okazji Międzynarodowego Dnia Romów – antycygańskość w Europie i uznanie przez UE dnia pamięci o ludobójstwie Romów podczas drugiej wojny światowej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej w 2015 r. ⁽²⁾, w szczególności ustępy 117–122 dotyczące praw Romów;
 - uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej za rok 2016 dotyczące praw podstawowych,
 - uwzględniając badania Agencji Praw Podstawowych EU-MIDIS I i II, a także różne inne badania i sprawozdania w sprawie Romów,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 14/2016 w sprawie unijnych inicjatyw politycznych i wsparcia finansowego na rzecz integracji Romów: w ostatnim dziesięcioleciu osiągnięto istotne postępy, potrzebne są jednak dodatkowe działania w terenie,
 - uwzględniając badanie Eurobarometru pt. „Dyskryminacja w UE w 2015 r.”,
 - uwzględniając sprawozdania i zalecenia Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), między innymi jej plan działań na rzecz poprawy sytuacji Romów i Sintí na obszarze działań OBWE,
 - uwzględniając sprawozdania i zalecenia organizacji nadzorujących i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności Europejskiego Centrum Praw Romów, Fundación Secretariado Gitano, OSF, ERGO i Amnesty International,
 - uwzględniając dokument referencyjny na temat antycygańskości Sojuszu przeciwko Antycygańskości,
 - uwzględniając sprawozdanie Centrum Studiów nad Polityką Europejską w sprawie zwalczania instytucjonalnej antycygańskości: odpowiedzi i obiecujące praktyki w UE i wybranych państwach członkowskich,
 - uwzględniając nowo utworzony Europejski Instytut Romów na rzecz Sztuki i Kultury (ERIAC) w Berlinie, którego celem jest zaznaczenie artystycznej i kulturowej obecności 12 milionów Romów w Europie, umożliwienie im wyrażania siebie, a dzięki temu przyczynienie się do walki z antycygańskością,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0294/2017),
- A. mając na uwadze, że Romowie są nadal pozbawiani swoich praw podstawowych w Europie;
- B. mając na uwadze, że Romowie są częścią europejskiej kultury i europejskich wartości oraz że zapewniają oni wkład w bogactwo kulturowe, różnorodność, gospodarkę i wspólną historię UE;

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 6.9.2016, s. 4.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0485.

Środa, 25 października 2017 r.

- C. mając na uwadze, że „antycygańskość jest szczególnym rodzajem rasizmu, ideologią opartą na wyższości rasowej, formą odczłowieczenia i rasizmu instytucjonalnego żywiącą się dyskryminacją historyczną, której przejawami są między innymi przemoc, mowa nienawiści, wyzysk, stygmatyzacja i dyskryminacja w najbardziej jaskrawej formie” ⁽¹⁾;
- D. mając na uwadze, że pomimo wysiłków na szczeblu krajowym, europejskim i międzynarodowym, na wszystkich poziomach społeczeństwa europejskiego w całej Europie codziennie można wykryć utrzymującą się i strukturalną antycygańskość ⁽²⁾, które przejawia się m.in. w indywidualnych i instytucjonalnych zaniedbaniach, dyskryminacji, nierówności, osłabianiu pozycji, lekceważeniu, wykluczeniu i obwinianiu, piętnowaniu, wypowiedzi nawiązujące do nienawiści, co powoduje ofiary przemocy, skrajne ubóstwo i wykluczenie społeczne; mając na uwadze, że antycygańskość coraz bardziej się nasila, a partie polityczne zyskują popularność, wyrażając rażące nastroje antyromskie;
- E. mając na uwadze, że różne formy antycygańskości, która przejawia się niezapewnianiem Romom równego dostępu lub jakiegokolwiek dostępu do obiektów i usług użyteczności publicznej, odmawianiem im równych praw i równego traktowania, nieuwzględnianiem Romów w procesach kształtowania polityki i tworzenia wiedzy, tworzeniem dyskryminacyjnych programów oraz nieprawidłowym wykorzystaniem możliwości finansowania na potrzeby poprawy życia Romów, można stwierdzić w pracach i działaniach organów publicznych i instytucji w niemal wszystkich obszarach i na wszystkich szczeblach w państwach członkowskich;
- F. mając na uwadze, że nieumyślną antycygańskość można dostrzec w działaniach instytucji Unii Europejskiej, jako że wiele unijnych programów i funduszy, które mogłyby mieć pozytywny wpływ na warunki życia i perspektywy życiowe Romów, nie dociera do nich lub symbolicznie wskazuje Romów jako jedną z grup beneficjentów, niemniej nie uwzględnia się przy tym realnej sytuacji i dyskryminowania Romów, na które są narażeni;
- G. mając na uwadze, że antycygańskość – nawet jeśli jest ona nieświadoma – można dostrzec w dorobku prawnym UE, który często nie uwzględnia realnej sytuacji Romów i wyzwani, przed jakimi stoją Romowie, którzy ze względu na podleganie dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie na przestrzeni wieków nie mogą cieszyć się z tych samych praw i możliwości oraz takiego samego poziomu ochrony przewidzianego w dorobku UE jak inni obywatele UE;
- H. mając na uwadze, że Romowie w naszym społeczeństwie ciągle traktowani są w sposób paternalistyczny, co uwidacznia się w stosowanym języku i podejmowanych działaniach, skupiających się jedynie na potrzebie „włączenia” lub „integracji” Romów, podczas gdy w rzeczywistości wymagana jest fundamentalna zmiana podejścia; mając na uwadze, że w naszym społeczeństwie należy zapewnić im dostęp do przysługujących im praw podstawowych i obywatelstwa oraz pełne korzystanie z nich;
- I. mając na uwadze, że Romowie są ciągle nazywani osobami wymagającymi szczególnego traktowania, podczas gdy w rzeczywistości pozbawianie ich niezbywalnych praw człowieka oraz odmawianie im równego traktowania i dostępu do opieki społecznej, usług, informacji, wymiaru sprawiedliwości, edukacji, opieki zdrowotnej, zatrudnienia itd. sugeruje, iż to struktury ustanowione i utrzymywane przez osoby sprawujące władzę są dyskryminujące i sprawiają, że Romowie wymagają szczególnego traktowania; mając na uwadze, że świadczy to o tym, że właściwe władze ignorowały swoje obowiązki w dziedzinie praw człowieka;

Przynależność i uczestnictwo

1. podkreśla, że w celu zwalczania podświadomego przyzwolenia społecznego na wykluczanie Romów, przeciwdziałania ich dyskryminacji i społecznemu wykluczeniu oraz w celu niszczenia stereotypów tworzonych i wzmacnianych na przestrzeni stuleci przez literaturę popularną, media, sztukę i język zasadnicze znaczenie ma edukowanie głównych grup społecznych na temat różnorodności Romów, ich historii oraz zakresu i stopnia antycygańskości, z jaką spotykają się w codziennym życiu; w tym względzie wzywa państwa członkowskie do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za swoich romskich obywateli oraz uruchomienia długoterminowych i międzysektorowych uwrażliwiających kampanii podnoszących świadomość;

⁽¹⁾ Zalecenie nr 13 ECRI dotyczące ogólnej polityki zwalczania antycygańskości i dyskryminacji Romów.

⁽²⁾ Termin „antycygańskość” jest czasami odmiennie zapisywany, a w różnych państwach członkowskich jest czasem określanym w nieco odmienny sposób, na przykład jako „antycyganizm”.

Środa, 25 października 2017 r.

2. uważa aktywne i świadome uczestnictwo Romów w życiu społecznym, politycznym i kulturalnym za kluczowe w skutecznym zwalczaniu antycygańskości oraz budowaniu bardzo potrzebnego wzajemnego zaufania z korzyścią dla całego społeczeństwa; zwraca uwagę na wspólną odpowiedzialność Komisji i państw członkowskich w tym zakresie; dlatego wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania strategii obejmujących zarówno proaktywne, jak i reaktywne działania na podstawie faktycznych, systematycznych konsultacji z przedstawicielami Romów i organizacjami pozarządowymi, a także do zaangażowania ich w prowadzenie, monitorowanie i ocenę uruchomionych podstawowych programów i projektów na wszystkich szczeblach, m.in. na szczeblu lokalnym; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wsparły ustanowienie niezależnych romskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego i instytucji publicznych oraz wzmocniły pozycję młodych, postępowych przywódców społeczności romskiej;

Pojednanie i budowanie zaufania

3. wzywa Komisję, by w celu stworzenia wzajemnego zaufania powołała na szczeblu UE komisję prawdy i pojednania (w obrębie istniejących struktur lub jako odrębny organ) w celu uznania prześladowań, wykluczenia i dezawuowania Romów na przestrzeni wieków, udokumentowania ich w oficjalnej białej księdze oraz do podjęcia współpracy z Parlamentem Europejskim i ekspertami ds. Romów w wykonywaniu tych zadań;

4. wzywa państwa członkowskie, by (w obrębie istniejących struktur lub jako odrębny organ) powołały krajowe komisje prawdy i pojednania z udziałem członków parlamentu, urzędników rządowych, prawników, przedstawicieli Romów, organizacji pozarządowych i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w celu uznania prześladowań, wykluczenia i dezawuowania Romów na przestrzeni wieków i udokumentowania ich w oficjalnej białej księdze, oraz zachęca państwa członkowskie, by ujęły historię Romów w programach nauczania w szkołach;

5. wzywa państwa członkowskie do upamiętnienia ofiar Holokaustu Romów, wyznaczenia dnia 2 sierpnia na Dzień Pamięci o Ofiarach Holokaustu Romów oraz do odpowiedniej, natychmiastowej rekompensaty dla osób ocalałych z Holokaustu w uproszczonej procedurze, wraz z kampanią podnoszącą świadomość; wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia ofiar będących Romami do obchodów Dnia Pamięci o Ofiarach Holokaustu 27 stycznia każdego roku oraz zorganizowania dobrowolnych kursów szkoleniowych dla urzędników na temat Holokaustu Romów;

Przeprowadzanie kontroli wykonania

6. wyraża zaniepokojenie faktem, że – choć w państwach członkowskich realizowanych jest kilka ukierunkowanych programów – większość podstawowych programów, w tym programy objęte funduszami strukturalnymi, nie dociera do osób w najbardziej niekorzystnej sytuacji, w szczególności do Romów; w związku z tym wzywa również Trybunał Obrachunkowy, by gruntownie i regularnie sprawdził skuteczność programów UE, takich jak programów w dziedzinie zatrudnienia i edukacji, np. Erasmus + oraz Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (YEI);

7. wzywa Komisję, do:

- przeprowadzenia oceny programów UE i możliwości finansowania w celu ustalenia, czy spełniają one wymogi dotyczące niedyskryminacji i uczestnictwa oraz w razie konieczności do podjęcia działań naprawczych bez zwłoki,
- stosowania solidnego, nastawionego na jakość i długoterminowego systemu monitorowania i księgowości finansowej, żeby badać działania państw członkowskich korzystających z programów UE,
- aktywnego angażowania romskich beneficjentów projektów w proces monitorowania i oceny tych projektów w skuteczny i przejrzysty sposób,
- zagwarantowania, by istniejący mechanizm rozpatrywania skarg stał się bardziej dostępny i przejrzysty dla rezydentów, organizacji pozarządowych i organów w celu umożliwienia im zgłaszania dyskryminacyjnych funduszy i programów UE,
- zawieszenia finansowania w przypadku nieprawidłowego wykorzystania funduszy UE,

Środa, 25 października 2017 r.

- reformy europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, żeby proaktywnie zapewniały wsparcie finansowe dla przeciwdziałania antycygańskości,
 - rozszerzenia programów finansowania „Europa dla Obywateli” oraz „Prawa, równość i obywatelstwo”, z uznaniem ważnej roli organizacji nadzorujących społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych podmiotów w monitorowaniu antycygańskości i zapewnianiu poszanowania praw podstawowych;
8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do:
- zapewnienia, by odpowiednie interwencje finansowane przez UE, które mogą mieć wpływ na społeczność romską, miały włączający charakter i przeciwdziałały segregacji,
 - zapewnienia, by praktyki segregacyjne były jasno opisane i wyraźnie wyłączone z finansowania,
 - zwiększenia możliwości finansowania w celu zapewnienia, że tworzone możliwości w zakresie kształcenia i zatrudnienia zapewniają realny i trwały sposób na wyjście z bezrobocia długotrwałego, co jest konieczne, aby prowadzić godne życie,
 - zapewnienia, że wszystkie dostępne zasoby będą skutecznie wykorzystywane, oraz
 - zwiększenia wskaźnika absorpcji unijnych środków zgodnie z priorytetami wyznaczonymi w krajowych strategiach integracji Romów;
9. wzywa państwa członkowskie do usprawnienia koordynacji wśród lokalnych i krajowych organów w celu wyeliminowania przeszkód administracyjnych i politycznych oraz do skutecznego wykorzystania środków finansowych UE do poprawy sytuacji Romów, a w szczególności dzieci;
10. przypomina zalecenie Rady z 2013 r. stwierdzające, że aby ułatwić wspieranie włączenia społecznego oraz walki z ubóstwem i dyskryminacją – w tym integracji społeczno-ekonomicznej społeczności zmarginalizowanych, takich jak Romowie – w każdym państwie członkowskim co najmniej 20 % łącznych zasobów z EFS należy przeznaczyć na inwestycje w kapitał ludzki;

Zapewnianie równych praw oraz zwalczanie antycygańskości dzięki szkoleniom

11. przypomina, że prawa mniejszości i zakaz dyskryminacji stanowią nieodłączną część praw podstawowych oraz są objęte zakresem wartości UE, które należy szanować zgodnie z art. 2 TUE; przypomina, że UE może podjąć działania w przypadku wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez państwo członkowskie tych wartości, zgodnie z art. 7 TUE;
12. z uwagi na niepokojące doniesienia ze strony organizacji pozarządowych i organizacji nadzorujących wzywa państwa członkowskie do:
- wdrożenia i egzekwowania dyrektywy 2000/43/WE, tak aby skutecznie zapobiegać wszelkim formom dyskryminacji Romów i eliminować je oraz zapewnić, by krajowe, regionalne i lokalne przepisy administracyjne nie były dyskryminacyjne i nie prowadziły do praktyk segregacji;
 - wdrożenia i egzekwowania decyzji ramowej 2008/913/WSiSW, ponieważ zapewnia ona środki do skutecznego przeciwdziałania antycygańskiej retoryce i przemocy wobec Romów;
13. wzywa Komisję do udzielania państwom członkowskim pomocy w transpozycji i wdrażaniu dyrektyw o równym traktowaniu oraz do dalszego wszczynania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wobec wszystkich państw członkowskich, bez wyjątków, które naruszają dyrektywy w sprawie równego traktowania bądź nie transponowały ich lub nie wdrożyły, takie jak dyrektywa w sprawie równości rasowej (2000/43/WE), dyrektywa w sprawie swobodnego przemieszczania się i pobytu (2004/38/WE)⁽¹⁾, dyrektywa w sprawie praw ofiar przestępstw

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

Środa, 25 października 2017 r.

(2012/29/UE), decyzja ramowa (2008/913/WSiSW) w sprawie rasizmu i ksenofobii, dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych (2010/13/UE) ⁽¹⁾, a także dyrektywa Rady w sprawie równego traktowania mężczyzn i kobiet (2004/113/WE) ⁽²⁾ oraz w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (2000/78/WE);

14. wzywa Komisję i Radę do przełamania impasu i wznowienia negocjacji dotyczących dyrektywy w sprawie przeciwdziałania dyskryminacji;

15. potępia negowanie przez niektóre państwa członkowskie nierówności dotyczących ich obywateli pochodzenia romskiego, brak woli politycznej, by zaradzić niezdolności do zapewnienia Romom dostępu do ich praw podstawowych i ich poszanowania oraz obwinianie samych Romów za ich wykluczenie społeczne spowodowane rasizmem strukturalnym;

16. wzywa państwa członkowskie do:

— wyraźnego potępienia i karania za negowanie Holokaustu Romów, mowę nienawiści i obwinianie Romów przez polityków i urzędników publicznych na wszystkich szczeblach i we wszystkich rodzajach mediów, gdyż bezpośrednio wzmacniają oni antycygańskość w społeczeństwie,

— podjęcia dalszych działań w celu zapobiegania mowie nienawiści skierowanej przeciwko Romom, potępienia jej i przeciwdziałania jej, także za pomocą dialogu kulturalnego;

17. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania współpracy z organizacjami pozarządowymi, tak aby zorganizować oparte na najlepszych praktykach szkolenie na temat zwalczania uprzedzeń oraz skuteczne kampanie poświęcone zwalczaniu mowy nienawiści przez mapowanie szczególnych potrzeb i oczekiwań partnerskich organizacji pozarządowych w tym względzie; wzywa Komisję, by zwróciła się do społeczeństwa obywatelskiego z apelem o monitorowanie w państwach członkowskich mowy nienawiści, przestępstw z nienawiści i negowania Holokaustu i informowanie o tych zjawiskach;

18. wzywa przewodniczącego do potępienia i ukarania posłów do Parlamentu Europejskiego, którzy używają szkalującego, rasistowskiego lub ksenofobicznego języka lub przejawiają takie zachowanie w Parlamencie;

19. ubolewa nad naruszeniem prawa Romów do swobodnego przemieszczania się; wzywa państwa członkowskie do przyznania, że podstawowe zasady UE muszą mieć zastosowanie do wszystkich obywateli, a dyrektywa w sprawie swobodnego przemieszczania się nie umożliwia przeprowadzania wydaleń zbiorowych ani profilowania rasowego; wzywa państwa członkowskie pochodzenia, by przyjęły odpowiedzialność za zwalczanie ubóstwa i wykluczenia wszystkich swoich obywateli, a przyjmujące państwa członkowskie, by usprawniły współpracę transgraniczną w celu walki z dyskryminacją i wykorzystywaniem oraz zapobiegania dalszemu wykluczeniu w państwie przyjmującym;

20. wzywa państwa członkowskie do zwalczania uprzedzeń wobec romskich uchodźców i osób ubiegających się o azyl w kontekście migracji; przypomina, że państwa członkowskie przyjmują osoby ubiegające się o azyl z krajów Bałkanów Zachodnich, które pod względem liczebności obejmują wielu Romów z Serbii i byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii oraz że może być to powiązane ze szczególnymi czynnikami mającymi tam wpływ na społeczność romską; wzywa do ujęcia w informacjach o kraju pochodzenia specjalnego rozdziału dotyczącego prześladowania z powodu antycygańskości w odniesieniu do odpowiednich krajów;

21. wyraża głębokie zaniepokojenie liczbą Romów będących bezpaństwowcami w Europie, co skutkuje zupełnym pozbawianiem ich dostępu do usług społecznych, edukacyjnych i zdrowotnych oraz zepchnięciem na margines społeczeństwa; wzywa państwa członkowskie do położenia kresu bezpaństwowości oraz zapewnienia poszanowania podstawowych praw człowieka względem wszystkich ludzi;

22. wzywa państwa członkowskie do prowadzenia rejestracji urodzenia bez żadnej dyskryminacji oraz do zapewnienia identyfikacji wszystkich swoich obywateli, tak aby uniknąć odmowy dostępu dla Romów do wszystkich zasadniczych usług podstawowych; wzywa państwa członkowskie do podjęcia natychmiastowych działań naprawczych, aby położyć kres dyskryminacyjnej rejestracji urodzenia oraz za pośrednictwem swoich władz lokalnych do podjęcia aktywnych działań, żeby zapewnić rejestrację każdego dziecka; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny i monitorowania sytuacji w państwach członkowskich, wymiany sprawdzonych wzorów postępowania w sprawie identyfikacji i ochrony osób, których obywatelstwo nie zostało uznane i które nie posiadają dostępu do dokumentów tożsamości, oraz do przeprowadzenia kampanii informacyjnych na temat znaczenia rejestracji urodzeń;

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

Środa, 25 października 2017 r.

23. wyraża głębokie zaniepokojenie nierównym dostępem Romów do informacji zdrowotnych, świadczeń zdrowotnych i opieki zdrowotnej, powszechnym nieposiadaniem przez nich kart ubezpieczenia zdrowotnego oraz ich prześladowaniem rasowym; wzywa państwa członkowskie do podjęcia skutecznych środków w celu wyeliminowania wszelkich barier w dostępie do systemu opieki zdrowotnej; zwraca się do państw członkowskich, by w razie potrzeby zagwarantowały środki finansowe na potrzeby programów obejmujących mediatorów w zakresie opieki zdrowotnej dla Romów, a także o zwiększenie świadomości na temat opieki zdrowotnej oraz poprawę dostępu do szczepień i profilaktyki zdrowotnej w społecznościach romskich;

24. wyraża zaniepokojenie dyskryminacją romskich kobiet, które często są umieszczane w segregowanych oddziałach położniczych o obniżonych standardach oraz są narażone na nadużycia, zaniedbania, niewłaściwe i niedostateczne traktowanie ze strony personelu medycznego w przypadku próby uzyskania dostępu do usług z zakresu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, a także często nie mają dostępu do mobilnych badań przesiewowych; wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego ustanowienia w tym kontekście mechanizmu monitorowania i działań naprawczych oraz zapewnienia, by personel medyczny, który narusza zasady etyki, był pociągany do odpowiedzialności; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wzmogły wysiłki na rzecz wspierania trwałego i kompleksowego budowania zdolności romskich kobiet, tworzyły wyspecjalizowane struktury takie jak punkty kontaktowe, tak zapewnić dostosowane do potrzeb materiały informacyjne na temat zdrowia, oraz by zagwarantowały konieczne wsparcie na rzecz inicjatyw w zakresie środowiskowej opieki zdrowotnej;

25. wzywa państwa członkowskie, by w toku wdrażania unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów nadały priorytet dzieciom, w szczególności przez zapewnienie romskim dzieciom dostępu do opieki zdrowotnej, godnych warunków życia i dostępu do edukacji; podkreśla, że zwalczanie analfabetyzmu wśród romskich dzieci ma kluczowe znaczenie dla integracji i włączenia Romów i umożliwi następnym pokoleniom poprawę dostępu do zatrudnienia;

26. wzywa państwa członkowskie do potępienia przymusowej sterylizacji oraz do wypłaty rekompensat dla romskich kobiet, które poddano systemowej sterylizacji wspieranej przez państwo, oraz wyrażenia publicznych przeprosin dla ofiar zbrodni przeciwko ludzkości;

27. wyraża głębokie zaniepokojenie zjawiskiem bezprawnego odbierania romskich dzieci rodzicom; wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznego zbadania takich przypadków oraz podjęcia odpowiednich działań w celu zapobiegania im;

28. potępia brak zdolności państw członkowskich do zapewnienia Romom równego dostępu do wymiaru sprawiedliwości i zapewnienia im równości względem prawa, co przejawia się;

— w niezapewnianiu dostępu do wymiaru sprawiedliwości ofiarom przestępstw z nienawiści, zwłaszcza popełnianych przez funkcjonariuszy policji, lub w zbyt przewlekłych postępowaniach w tych sprawach,

— w nieproporcjonalnej penalizacji Romów,

— w nadużywaniu uprawnień policyjnych (profilowanie etniczne, nadmiernie wykorzystywane procedury zatrzymywania i rewizji, nieusprawiedliwione naloty na romskie osiedla, arbitralna konfiskata i niszczenie mienia, nadmierne stosowanie siły podczas aresztowań, napaści, groźby, upokarzające traktowanie, znęcanie fizyczne oraz odmowa korzystania z praw podczas przesłuchań policyjnych i zatrzymań),

— w lekceważeniu przestępstw popełnionych względem Romów, w niezapewnianiu wystarczającej lub żadnej pomocy, ochrony (tak jak w przypadkach handlu ludźmi lub ofiar przemocy domowej) lub śledztw w przypadkach przestępstw zgłaszanych przez Romów;

29. wzywa państwa członkowskie do:

— zagwarantowania, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa, i zapewnienia, by wszyscy mieli równy dostęp do wymiaru sprawiedliwości i praw procesowych,

— organizowania obowiązkowych, opartych na prawach człowieka i zorientowanych na usługi, prowadzonych w czasie pełnienia służby szkoleń dla funkcjonariuszy organów ścigania i urzędników systemu sądowego na wszystkich szczeblach,

Środa, 25 października 2017 r.

- wykrywania i ścigania przestępstw z nienawiści oraz przedstawienia najlepszych praktyk w zakresie identyfikowania i badania przestępstw z nienawiści, w tym motywowanych konkretnie antycygańskością,
- ustanowienia w siłach policji jednostek przeciwdziałających przestępstwom z nienawiści posiadających wiedzę na temat antycygańskości,
- zachęcenia do odpowiedniego stosowania zasad oraz nakładania kar w przypadku naruszenia przepisów przez policję,
- rekrutowania specjalistów ds. rozstrzygania konfliktów do pracy z policją,
- zachęcania do aktywnego naboru Romów na funkcjonariuszy policji,
- zapewnienia, by programy wsparcia dla ofiar uwzględniały specjalne potrzeby Romów oraz by otrzymywali oni pomoc podczas zgłaszania przestępstw i składania skarg,
- kontynuowania programu JUSTROM – tj. wspólnego programu Komisji i Rady Europy dotyczącego dostępu romskich kobiet do wymiaru sprawiedliwości – i rozszerzenia jego zakresu geograficznego,
- pełnego wdrożenia dyrektywy UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi, a także zacieśnienia współpracy policyjnej i sądowej w zwalczaniu handlu ludźmi, oraz
- pełnego wdrożenia dyrektywy 2011/93/UE⁽¹⁾ w celu zapobiegania i zwalczania wykorzystywania seksualnego dzieci oraz w celu ochrony ofiar;

30. apeluje do Europejskiego Kolegium Policyjnego (CEPOL) o kontynuowanie szkoleń w dziedzinie praw podstawowych oraz związane z tym uwrażliwianie policji na kwestie przekrojowe;

31. wyraża głębokie zaniepokojenie powszechną dyskryminacją Romów w obszarze mieszkalnictwa charakteryzującą się dyskryminacyjnym rynkiem wynajmu i własności nieruchomości oraz systemem mieszkalnictwa socjalnego, przymusowymi eksmisjami i niszczeniem domów Romów bez zapewniania odpowiednich zastępczych lokali mieszkalnych, umieszczaniem Romów w wydzielonych obozach i schroniskach odciętych od usług podstawowych, wznoszeniem murów wokół romskich osiedli oraz brakiem zdolności organów publicznych do zapewnienia Romom na co dzień pełnego dostępu do bieżącej wody pitnej oraz systemów kanalizacyjnych;

32. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia skutecznych środków w celu zapewnienia równego traktowania Romów w dostępie do mieszkalnictwa oraz do pełnego wykorzystania unijnych środków finansowych do poprawy sytuacji mieszkaniowej Romów, w szczególności przez promowanie desegregacji, likwidacji wszelkiej segregacji przestrzennej, przez promowanie rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność i zintegrowanych inwestycji terytorialnych wspieranych przez europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, a także przez spójną politykę w sprawie mieszkalnictwa publicznego; wzywa państwa członkowskie do zapewniania dostępu do infrastruktury i usług użyteczności publicznej takich jak woda, energia elektryczna i gaz na potrzeby mieszkalnictwa, zgodnie z wymogami prawa krajowego;

33. wzywa Komisję do uznania swoich kompetencji w kontekście przymusowych eksmisji motywowanych względami rasowymi; wzywa państwa członkowskie, by gwarantowały – w przypadku przeprowadzania przymusowych eksmisji – pełne przestrzeganie prawa Unii oraz innych zobowiązań międzynarodowych w zakresie praw człowieka, na przykład wynikających z europejskiej konwencji praw człowieka; wzywa ponadto do zwiększenia liczby i dostępności ekspertów ds. desegregacji w państwach członkowskich najbardziej dotkniętych tym problemem w celu wsparcia organów w zapewnianiu, by europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne skutecznie promowały desegregację, a także wzywa do przeznaczenia środków z Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFS–EFRR) na działania w zakresie desegregacji przestrzennej;

34. z zadowoleniem przyjmuje proaktywne inicjatywy ukierunkowane na poprawę sytuacji mieszkaniowej Romów w miastach; zauważa inicjatywę Eurocities, która gromadzi informacje w ramach mapowania badającego cechy romskich społeczności mieszkających w miastach, stojące przed nimi wyzwania oraz reakcje miast na te wyzwania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

Środa, 25 października 2017 r.

35. ubolewa nad trwającą segregacją szkolną, w tym nadreprezentacją romskich dzieci w „szkołach specjalnych”, szkołami przeznaczonymi wyłącznie dla Romów, oddzielnymi klasami, „szkołami kontenerowymi” itd.; wzywa państwa członkowskie do opracowania i podjęcia działań w zakresie desegregacji i innych skutecznych działań w celu zapewnienia równego traktowania i pełnego dostępu romskich dzieci do wysokiej jakości edukacji podstawowej oraz zapewnienia, by wszystkie romskie dzieci ukończyły co najmniej kształcenie obowiązkowe; zwraca w związku z tym uwagę na znaczenie analizy przyczyn przedwczesnego porzucania nauki, w szczególności rolę antycygańskości w tym zjawisku; zachęca ponadto państwa członkowskie, by poszukiwały nowych sposobów likwidowania istniejącej luki edukacyjnej za pomocą uczenia się dorosłych, kształcenia i szkolenia zawodowego oraz uczenia się pozaformalnego i nieformalnego; nalega, by czyniono to, zwracając szczególną uwagę także na dyskryminację krzyżową, przy udziale ekspertów ds. romskich i mediatorów szkolnych, oraz by zapewniono odpowiednie zasoby na takie działania;

36. uważa, że dyskryminacja Romów w obszarze zatrudnienia – charakteryzująca się najczęściej bezrobociem długotrwałym, umowami zerogodzinowymi, niepewnymi warunkami zatrudnienia nieobejmującymi ubezpieczenia zdrowotnego i społecznego lub emerytur, barierami na rynku pracy (które istnieją nawet względem Romów z wykształceniem wyższym) oraz brakiem możliwości przekwalifikowania – jest zatrważająca i niedopuszczalna; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do podjęcia skutecznych działań w celu zapewnienia równego traktowania Romów w obszarze dostępu do rynku pracy i możliwości zatrudnienia oraz wyeliminowania bezpośrednich i pośrednich barier, w tym dyskryminacji;

37. wzywa państwa członkowskie do angażowania się w działania z sektorem prywatnym, tak aby wspierać możliwości w obszarze szkolenia, zatrudnienia i przedsiębiorczości dla Romów, w szczególności w rozwijających się sektorach technologicznych; wzywa państwa członkowskie do podjęcia ambitnych badań, w jaki sposób nowe technologie mogą wspierać społeczne i ekonomiczne włączenie Romów i zapewniać w nie wkład oraz zwalczać antycygańskości; podkreśla znaczenie rozwoju regionalnego dla tworzenia trwałych miejsc pracy w najmniej rozwiniętych regionach;

38. wzywa państwa członkowskie do promowania strategii politycznych, które wywierają udowodniony, istotny i pozytywny wpływ, takich jak programy w zakresie szkoleń zawodowych i szkoleń w miejscu pracy, indywidualnych usług doradztwa, samozatrudnienia, przedsiębiorczości społecznej oraz programy pierwszych doświadczeń zawodowych w celu zwiększenia udziału Romów na rynku pracy i zapobiegania dziedziczeniu ubóstwa w społecznościach romskich;

39. potępia dyskryminację z wielu przyczyn jednocześnie i dyskryminację krzyżową Romów, która często jest niewidoczna lub ukryta; podkreśla, że strategie polityczne ukierunkowane na jedną przyczynę dyskryminacji powinny uwzględniać sytuację konkretnych grup, które mogą paść ofiarą dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na poprawę poziomu wykształcenia, uczestnictwa, dostępu do zatrudnienia, mieszkalnictwa i opieki zdrowotnej oraz zapobieganie penalizacji w przypadku Romów spotykających się z dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie i dyskryminacją krzyżową, a także do ujęcia specjalnych programów dla Romów w Unijnych ramach dotyczących krajowych strategii integracji Romów po 2020 r.;

40. z zaniepokojeniem zauważa, że kobiety romskie są narażone na dyskryminację krzyżową i z wielu przyczyn jednocześnie ze względu na płeć i przynależność do romskiej mniejszości etnicznej, dlatego znajdują się w niekorzystnej sytuacji, jeśli chodzi o udział w życiu społecznym na wszystkich szczeblach i dostęp do podstawowych usług i zasobów; podkreśla, że dyskryminacja w jeszcze większym stopniu dotyka romskie kobiety i dziewczęta, które nie posiadają dokumentów tożsamości; podkreśla, że poprawa sytuacji romskich kobiet i dziewcząt wymaga szczególnych i ukierunkowanych niedyskryminacyjnych strategii politycznych, które umożliwiają równy dostęp do zatrudnienia i edukacji, w tym uczenia się przez całe życie, i które zapewniają wysokiej jakości warunki mieszkaniowe, mające kluczowe znaczenie dla poprawy warunków ich życia oraz walki z ubóstwem i wykluczeniem;

41. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, że w ich krajowych strategiach integracji Romów zostanie ujęty specjalny rozdział o prawach kobiet i równouprawnieniu płci oraz że w każdej sekcji tychże strategii realizowane będą działania na rzecz uwzględniania aspektu płci mające na celu promowanie perspektywy praw kobiet i równouprawnienia płci, w szczególności w zakresie przydziału funduszy, zgodnie z konkluzjami Rady w sprawie unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów, które wymagają „uwzględnienia perspektywy płci we wszystkich obszarach polityki i działaniach na rzecz postępów w integracji Romów”; wzywa rządy i władze lokalne państw członkowskie, by włączały romskie kobiety w przygotowanie, realizację, ocenę i monitorowanie krajowych strategii integracji Romów; podkreśla potrzebę systematycznego gromadzenia i regularnego analizowania danych w rozbiciu na płeć oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do dokonania oceny, czy strategie polityczne osiągają zamierzone cele w zakresie poprawy sytuacji

Środa, 25 października 2017 r.

romskich kobiet i dziewcząt, oraz do podjęcia działań w przypadku braku postępów; wzywa Komisję, by wspierała propagowanie równości płci w realizacji wszystkich aspektów strategii „Europa 2020”, zgodnie ze strategią na rzecz równości kobiet i mężczyzn na lata 2010–2015;

42. wzywa państwa członkowskie, aby zwróciły uwagę na szczególne wyzwania, przed którymi stoją romskie kobiety i dziewczęta w odniesieniu do wczesnych i przymusowych małżeństw oraz ataków na ich integralność fizyczną, oraz zachęca państwa członkowskie, by promowały i wspierały gromadzenie i rozpowszechnianie danych na temat prawnych i innych środków podejmowanych na poziomie krajowym, których celem jest zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec romskich kobiet i dziewcząt;

43. zachęca przedsiębiorstwa i władze lokalne do tworzenia programów szkoleniowych i możliwości zatrudnienia dla romskich kobiet;

44. wzywa rządy, by zachęcały do skutecznego udziału romskich kobiet w życiu publicznym i politycznym oraz by taki udział wspierały;

45. uważa, że organy ds. równości mają kluczowe znaczenie dla informowania Romów o przysługujących im prawach, pomagania im w dochodzeniu praw oraz zgłaszania przypadków dyskryminacji; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by ustanowiły normy w celu zagwarantowania, że organy ds. równości będą dysponowały odpowiednimi uprawnieniami i zasobami w celu monitorowania przypadków antycygańskości i podejmowania działań w ich sprawie; wzywa państwa członkowskie do wspierania prac i zdolności instytucjonalnych organów promujących równe traktowanie przez przydzielenie im adekwatnych zasobów, tak aby mogły zapewnić skuteczną pomoc prawną i sądową oraz zwiększyć współpracę z romskimi prawnikami, żeby ułatwić zgłaszanie nadużyć;

46. wyraża zaniepokojenie niskim poziomem uczestnictwa Romów jako podmiotów angażujących się w rozmowy z rządami lokalnymi, regionalnymi i krajowymi oraz jako wybranych przedstawicieli tych rządów, a także brakiem zdolności rządów do zagwarantowania im pełnych praw obywatelskich; uznaje w tym zakresie kluczową rolę społeczeństwa obywatelskiego; apeluje o szerszą współpracę między władzami krajowymi i lokalnymi, UE, Radą Europy i organizacjami pozarządowymi; zachęca instytucje i partie polityczne w UE i państwach członkowskich, by aktywnie wspierały polityczne uczestnictwo i wzmocnienie pozycji Romów oraz ich nabór do organów administracji publicznej; domaga się realizowania programów wzmacniających pozycję Romów, m.in. ukierunkowanych przekrojowo na zwiększenie i zagwarantowanie długoterminowego uczestnictwa Romów jako przedstawicieli władzy na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by podjęły działania mające na celu zapewnienie zwiększenia udziału romskich kobiet w polityce i podejmowaniu decyzji;

47. wzywa państwa członkowskie do organizowania obowiązkowych, praktycznych i przekrojowych kursów szkoleniowych na temat praw podstawowych i niedyskryminacji dla wszystkich urzędników publicznych będących podmiotami odpowiedzialnymi i odgrywających kluczową rolę w prawidłowym wdrażaniu przepisów UE i państw członkowskich w celu przekazania im koniecznej wiedzy i umiejętności, aby mogli służyć wszystkim obywatelom z punktu widzenia praw człowieka;

48. z uwagi na wpływ mediów na kształtowanie postrzegania przez opinię publiczną mniejszości etnicznych wzywa państwa członkowskie:

- do organizowania obowiązkowych szkoleń dla osób pracujących w mediach publicznych w celu zwiększenia ich świadomości na temat wyzwań i dyskryminacji, z którymi borykają się Romowie, i na temat szkodliwych stereotypów,
- promowania zatrudniania Romów w mediach publicznych, oraz
- wspierania reprezentacji Romów w zarządach mediów publicznych;

49. zachęca państwa członkowskie do włączenia – z myślą o skutecznym położeniu kresu antycygańskości – obowiązkowych szkoleń na temat praw człowieka, demokratycznego obywatelstwa i wiedzy politycznej do swoich programów nauczania na wszystkich poziomach, żeby położyć kres niepewności w obszarze tożsamości Romów, wzmocnić ich pewność siebie oraz zdolność do korzystania ze swoich równych praw i ich dochodzenia;

Środa, 25 października 2017 r.

50. wyraża głębokie zaniepokojenie cięciami w sektorze publicznym, które dramatycznie wpłynęły na działania organizacji państwowych i finansowanych przez państwo organizacji pozarządowych promujące równość dla Romów oraz ograniczyły zasięg tych projektów; podkreśla, że państwo i jego instytucje odgrywają zasadniczą rolę w promowaniu równości, której nie można niczym zastąpić;

Krajowe strategie integracji Romów

51. zauważa z zaniepokojeniem, że podjęte wysiłki i zainwestowane środki finansowe oraz liczne europejskie i krajowe programy i fundusze przeznaczone na społeczność Romów nie przyczyniły się istotnie do poprawy ich warunków życia oraz nie przyniosły postępów w integracji Romów, zwłaszcza na szczeblu lokalnym; dlatego aby przeciwdziałać marginalizacji, dyskryminacji i wykluczeniu Romów oraz poczynić postępy w procesie integracji Romów i zwalczaniu antycygańskości, wzywa państwa członkowskie do:

- ambitnego ustanawiania krajowych strategii integracji Romów, przeprowadzenia dalszych badań dotyczących sprawdzonych lokalnych praktyk i programów z aktywnym zaangażowaniem Romów w celu pokazania rozwoju ich sytuacji, realiów i stojących przed nimi wyzwań, przy czym należy zwrócić szczególną uwagę na antycygańskość i powiązane konsekwencje w celu opracowania udoskonalonego, kompleksowego i całościowego podejścia do tej kwestii, uwzględniającego nie tylko aspekt społeczny i gospodarczy, ale także zwalczanie rasizmu z jednoczesnym budowaniem wzajemnego zaufania,
- wdrożenia krajowych strategii na rzecz integracji Romów,
- przeprowadzenia oceny ich skuteczności i ich regularnego aktualizowania, określenia konkretnych działań, dopasowanych środków i wyznaczenia mierzalnych celów i kluczowych etapów,
- ścisłej współpracy z każdą zainteresowaną stroną, w tym podmiotami regionalnymi i lokalnymi, środowiskami akademickimi, sektorem prywatnym, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami pozarządowymi, oraz do aktywnego angażowania w nią Romów,
- dalszego rozwijania gromadzenia danych oraz metod monitorowania i sprawozdawczości zorientowanych na finanse i jakość, opartych na działaniach w terenie, jako że wspierają one skuteczne strategie polityczne oparte na dowodach i mogą przyczynić się do poprawy skuteczności przyjmowanych strategii, działań i środków, oraz do ustalania, dlaczego programy i strategie nie dają długo oczekiwanych rezultatów,
- umocnienia pozycji krajowych punktów kontaktowych ds. Romów przez zapewnienie im odpowiednich uprawnień, koniecznych zasobów i odpowiednich warunków pracy, tak aby umożliwić tym punktom prowadzenie zadań koordynacyjnych;

Koncentrowanie się na antycygańskości w ramach udoskonalonej strategii po 2020 r.

52. z zadowoleniem przyjmuje poczynione przez Komisję wysiłki oraz szeroki wachlarz przydatnych mechanizmów i funduszy, które służą wspieraniu integracji społecznej i gospodarczej Romów, oraz fakt, że Komisja wprowadziła unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r., wzywające państwa członkowskie do przyjęcia strategii krajowych;

53. wzywa Komisję, do:

- zintensyfikowania działań wdrażających unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r., w oparciu o wnioski i zalecenia Trybunału Obrachunkowego, Agencji Praw Podstawowych, organizacji pozarządowych i organizacji nadzorujących oraz wszystkich zainteresowanych podmiotów, żeby ulepszyć i uaktualnić przyjęte podejście, a nawet nadać mu bardziej kompleksowy charakter,
- skoncentrowania się – obok włączenia społecznego – na antycygańskości w unijnych ramach po 2020 r. oraz wprowadzenia wskaźników antydyskryminacyjnych w obszarach kształcenia, zatrudnienia, mieszkalnictwa, zdrowia itd., jako że antycygańskość podważa skuteczne wdrażanie krajowych strategii integracji Romów,

Środa, 25 października 2017 r.

- traktowania antycygańskości jako kwestii horyzontalnej oraz do opracowania – w partnerstwie z państwami członkowskimi, Agencją Praw Podstawowych i organizacjami pozarządowymi – zbioru praktycznych kroków dla państw członkowskich w celu zwalczania antycygańskości,
- uzupełnienia grupy zadaniowej ds. Romów odpowiednich służb Komisji przez ustanowienie na szczeblu komisarza zespołu projektowego ds. Romów, skupiającego wszystkich odpowiednich komisarzy pracujących w dziedzinie równych praw i niedyskryminacji, obywatelstwa, praw socjalnych, zatrudnienia, edukacji i kultury, zdrowia, mieszkalnictwa oraz wymiaru zewnętrznego tych dziedzin w celu zagwarantowania utworzenia niedyskryminacyjnych i uzupełniających funduszy i programów UE,
- wzmocnienia i uzupełnienia prac Działu Koordynacyjnego ds. Niedyskryminacji i Romów Komisji dzięki wzmocnieniu zespołu, przydzieleniu odpowiednich zasobów i zatrudnieniu dodatkowych pracowników, żeby zapewnić wystarczające zdolności do zwalczania antycygańskości, podnoszenia świadomości na temat holokaustu Romów i propagowania pamięci o holokaucie;

54. wzywa instytucje Unii Europejskiej do uwzględniania praw Romów w stosunkach zewnętrznych; zdecydowanie podkreśla potrzebę walki z antycygańskością oraz promowania praw Romów w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących;

55. wzywa Komisję i państwa członkowskie, żeby stosowały i aktywnie rozpowszechniały roboczą definicję antycygańskości opracowaną przez Europejską Komisję przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji (ECRI);

56. wzywa wszystkie grupy polityczne w Parlamencie i partie polityczne w państwach członkowskich do poszanowania zmienionej Karty Europejskich Partii Politycznych na rzecz społeczeństwa wolnego od rasizmu oraz zwraca się do nich o regularne odnawianie swojego zobowiązania, a także o potępienie i karanie mowy nienawiści;

57. wzywa Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej do opracowania badania na temat antycygańskości w UE i krajach kandydujących, do skoncentrowania się na antycygańskości podczas jej prac dotyczących kwestii Romów oraz do monitorowania tej kwestii we wszystkich istotnych obszarach;

o

o o

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, Radzie Europy oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych.